

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑๒/๒๕๕๕

นายทะเบียนพรรคการเมือง
พรรคความหวังใหม่

ผู้ร้อง
ผู้ถูกร้อง

พ.ร.บ. ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง และมาตรา ๗๓

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๓) กำหนดให้พรรคการเมืองย่อมเลิกหรือยุบด้วยเหตุมีการยุบพรรคการเมืองไปรวมกับพรรคการเมืองอื่น และวรรคสอง กำหนดให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรคการเมืองนั้น เมื่อมีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้น และมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้พรรคการเมืองที่จะรวมกันขอความเห็นชอบจากที่ประชุมใหญ่ของแต่ละพรรคการเมือง และวรรคสอง กำหนดให้หัวหน้าพรรคการเมืองที่จะรวมกันร่วมกันแจ้งการรวมพรรคการเมืองต่อผู้ร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งยุบพรรคการเมืองที่รวมเข้ากับอีกพรรคการเมืองที่เป็นหลักนั้นตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าที่ประชุมใหญ่ของพรรคผู้ถูกร้องมีมติให้รวมกับพรรคไทยรักไทย และที่ประชุมใหญ่ของพรรคไทยรักไทย มีมติให้รวมพรรคผู้ถูกร้องเข้าเป็นพรรคการเมืองเดียวกับพรรคไทยรักไทยที่เป็นหลัก โดยหัวหน้าพรรคการเมืองทั้งสองได้ร่วมกันแจ้งการรวมพรรคการเมืองดังกล่าวต่อผู้ร้องตามมาตรา ๗๓ กรณีมีเหตุที่จะสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องได้ตามมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๓) จึงสั่งยุบพรรคผู้ถูกร้องตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง

ย่อโดย นายภาณุมาศ ชัดประเสริฐ
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นายศรชัย อำนวย
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๘

นางศรัณยา วีระกรพานิช
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๓

นายสมฤทธิ์ ไชยวงศ์
รองเลขาธิการสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ ตรวจ